

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122010141
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4122010141.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci proti obžalovanému C. I., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 25.10.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný
C. I. U. J. Á. C. , narodený XX.XX.XXXX Z. G.,
trvale bytom Z. J.,
prechodne bytom Z. J., Z. F. XXX,
toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od
23.08.2021

sa uznáva za vinného, že:

v bode 1.

od bližšie nezistenej doby najmenej posledné dva roky až do dňa 23.08.2021, zadovažoval si od doposiaľ nestotožnených osôb drogu zvanú „pervitín“, ktorý následne za účelom získania finančného zisku, ako aj pre vlastnú potrebu, vo Z. J. a na iných miestach prechovával a následne predával za rôzne sumy, poskytoval za rôzne služby alebo ich poskytoval aj bezodplatne konzumentom týchto drog a to M. K., O. V., B. G., O. U., P. K., K. V. Q. E. G., všetci bytom Z. J. ako aj ďalším, doposiaľ bližšie nestotožneným konzumentom týchto drog, na zaobchádzanie s uvedenými látkami je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré obžalovaný nemal, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený v II. skupine psychotropných látok a dňa 23.08.2021 v záhrade rodinného domu na adrese Z. F. XXX/XX Z. J., kde obžalovaný býval, bola nájdená rastlina rodu konope, ktorú tam obžalovaný pestoval a táto po dosušení mala upotrebiteľnú hmotnosť 46,45 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 5,0% hmotnostných, čo možno považovať za minimálne 93 bežných jednorazových dávok drogy a rastliny rodu Cannabis patria do I. skupiny omamných látok citovaného zákona,

v bode 2.

v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste si zadovážil a následne držal 22 ks nábojov zn. Sellier Bellot kaliber 7,65, v detskej izbe, ktorú obýval v rodinnom dome na adrese Z. F.G. XXX/XX Z. J. do dňa 23.08.2021, kedy mu boli zaistené a odňaté, ktoré sú z technického hľadiska v zmysle § 2 odsek 1 písmeno g) zákona č.190/2003 Z. z. zákona o zbraniach a strelive strelivom a v zmysle ustanovenia § 12 odsek 1 ich môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, ktorým obžalovaný nie je,

t e d a :

v bode 1.

neoprávnene si zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a po dlhší čas,

v bode 2.

sebe zadovážil a držal strelivo bez povolenia,

tým spáchal:

v bode 1.

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona,

v bode 2

prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona.
Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to mobilný telefón zn. Samsung s popraskaným displejom, T. XXXXXXXX/XXXXXX/X a mobilný telefón zn. Samsung bielej farby, poškodený s popraskaným displejom, T. XXXXXX/XX/XXXXXX/X nachádzajúcich sa v úschove na OKP KR PZ Nitra, na oddelení dokladov.

Podľa § 83 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona ochranné opatrenie - zhabanie veci, a to 19 ks nábojov zn. Sellier Bellot kaliber 7,65 nachádzajúcich sa v úschove na OKP KR PZ Nitra, na oddelení dokladov.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra podanej na Okresný súd Nitra dňa 02.02.2022 pod č. 3Pv 242/21 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému C. I. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 03.05.2022, 31.05.2022, 16.08.2022, 16.09.2022 a 18.10.2022 vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného, výsluchom svedkov M. K., O. V., B. G., O. U., P. K., K. V. Q. E. G., vypočutím znalcov M.. N. Z. Q. M.. B. M., tiež oboznámením všetkých listinných dôkazov a znaleckých posudkov obsiahnutých v spise ako aj prepočutím zvukových záznamov z CD, ktoré zaznamenávali odpočúvanie mobilného telefónu obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2022 vyhlásil, že je nevinný. Poprel, že by svedkom uvedeným v obžalobe drogy predával. Priznal, že drogy bral, že pervitín ho utlmoval a ďalej tvrdil, že so svedkami chodili len kupovať pervitín od R. do A., Z. za 5-10 eur, že každý si tam sám drogu kúpil za vlastné peniaze. Vysvetľoval, že on nevedel, že tým páchal trestnú činnosť. Ku skutku dva uviedol, že zbrojný preukaz nevlastní a že náboje, ktoré sa u neho v izbe našli, neboli jeho. Tiež negoval, že výrazy typu zelené, kameň ako repa, dobijem ti, ktoré používal v komunikácii v telefonických rozhovoroch s niektorými svedkami, nemali súvis s drogami; o výraze ganja povedal, že to vyzerá ako konopa siata. K tomu, že v záhrade jeho rodičov sa našli rastliny rodu Cannabis, sa vyjadril tak, že táto bola jeho, ale že išlo o konope siate, ktoré našiel pri rybníku, kde je toho veľa a z tejto rastliny si varil čaj a robil mastičky, pričom mu s tým pomáhala aj jeho matka. Na otázky obhajcu odpovedal, že berie lieky na hlavu, že vychodil len päť tried základnej školy, následne pracoval brigádne, robil strechy, nosil kvádre.

Svedkovia C. I. Q. C. I. A.. (rodičia obžalovaného) na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2022 v podstatne zhodne uviedli, že vedeli, že ich syn užíval marihuanu, na ktorú si zarobil brigádami, pričom mesačne si obžalovaný vedel privyrobiť do 600,-eur. C. I. rovnako ako obžalovaný potvrdila, že marihuanu, ktorá

bola zaistená pri domovej prehliadke, priniesol obžalovaný z rybníka a ona z nej robila krémy. Táto svedkyňa navyše priznala, že náboje, ktoré boli u nich nájdené boli obžalovaného, ktorý ich doniesol domov a že obžalovaný nebol nikdy majiteľom zbrane, pištole ani zbrojného preukazu. Vysvetľovala, že syn bol do štyroch rokov normálny, ale potom spadol z hojdačky, bol v bezvedomí, bola mu zistená ľahšia disfunkcia mozgu, že vychodil len šesť tried základnej školy. Odpovedala, že obžalovaný nemal zdravotné postenie, lebo jeho riešenie nechala na neho, preto sa u psychiatra neliečil. C. I. st. ešte dodal, že obžalovaný mal mobilný telefón, ktorý vedel používať a že na vojnu ho neodviedli, pretože po psychickej stránke nebol spôsobilý vykonávať vojenskú službu.

Svedok B. G. vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 31.5.2022 tvrdil, že obžalovaného dňa 23.8.2021, keď bol zadržaný, viezol k A., nevedel ale kvôli čomu. V uvedený deň si dal jeden šluk z fajky obžalovaného, čo ale nemalo na neho žiadne účinky. Na otázku obhajcu odpovedal, že chemickú analýzu toho, čo fajčil nerobil. Priznal to, že s obžalovaným si spolu dali pervitín, ktorý bol obžalovaného. Pri odstraňovaní rozporov priznal, že z obžalovaného sklenky v aute si potiahol dvakrát, nie jedenkrát ako uviedol na hlavnom pojednávaní; poprel, že striekačku, ktorá bola nájdená v aute, čo tvrdil pred vyšetrovateľom, bola jeho, pretože uvedené povedal vyšetrovateľ, nie on.

Svedok O. V., vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 31.5.2022 poprel, že by mu obžalovaný drogy predával, tvrdil len to, že na pervitín sa s obžalovaným dvakrát zložili za 10 - 20 eur, on sám dal 10 eur a dostal za to asi 1 gram. Usudzoval, že to bol pervitín, chemickú skúšku ale nerobil. Priznal, že pervitín v telefonických rozhovoroch s obžalovaným označovali ako „péčko“ alebo „biele“. Pri odstraňovaní rozporov, ktoré vznikli v súvislosti s jeho výpoveďou z prípravného konania vysvetlil, že pervitín od obžalovaného mal naozaj 3 - 4 krát, na hlavnom pojednávaní to neuviedol, pretože to bolo pred desiatimi rokmi. Poprel, že by pred vyšetrovateľom povedal, že od obžalovaného kupoval pervitín, uvedené policajt napísal sám. Tiež negoval, že by pred vyšetrovateľom uviedol, že obžalovaný sa ako keby vžil do roly dílera a po celej dedine ponúkal pervitín .

Svedok O. U., na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2022 explicitne uviedol, že s obžalovaným sa stretával za účelom predaja pervitínu, takto mu obžalovaný predal pervitín 20-25x pervitín, za sumu 50,-eur, pričom obžalovaný mu prvýkrát predal drogu asi pred dvoma rokmi. Prvýkrát išiel za obžalovaným kvôli pervitínu v roku 2018-2019, naposledy od neho kúpil pervitín asi týždeň predtým ako obžalovaného „zobrali“ policajti. Pripustil, že obžalovaný mu v minulosti dlhoval peniaze, ktoré mu vo väčšine vrátil. Ku komunikácii s obžalovaným ohľadne pervitínu vysvetlil, že táto prebiehala tak, že obžalovanému poslal SMS, v ktorej uviedol sumu a obžalovaný išiel pervitín kúpiť; v týchto správach pervitín žiadnym slovom nepomenovávali. Tiež vypovedal, že po pervitíne od obžalovaného bol hyperaktívny. Poprel, že by mu obžalovaný ponúkal aj marihuanu, ale z počutia o tom vedel. Na otázky obhajcu odpovedal, že nevedel, že či pervitín, ktorý obžalovaný doniesol, bol pervitín, chemickú analýzu nerobil, že pervitín mal aj od iných osôb ako od obžalovaného, ktorý bol rovnaký alebo lepší ako od obžalovaného.

Svedok nepotvrdil, že by mu obžalovaný vracal dlh vo forme pervitínu, tak ako bolo uvedené v zápisnici o jeho výsluchu z prípravného konania.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že so svedkom boli viackrát spoločne kupovať pervitín v Z., v Z., v O., v A. a že svedkovi nič „nevisel“. Následne svedok pripustil, že boli spolu s obžalovaným v Z. spolu po pervitín.

Svedok O. Č. na hlavnom pojednávaní dňa 31.05. 2022 ohľadne drogovej trestnej činnosti uviedol len to, že obžalovaný mu ponúkal pervitín tak, že mu poslal fotky s pervitínom, že s obžalovaným päťkrát spoločne pervitín užili, ktorý raz priniesol obžalovaný, raz on; obžalovanému za pervitín neplatil. Pri odstraňovaní rozporov v jeho výpovediach svedok priznal, že pervitín mal aj od obžalovaného, ktorý ho ním ponúkol, napr. keď vybehli na pivo. K tomu, že v prípravnom konaní neuvádzal, že raz mu mal dať pervitín obžalovaný a raz pervitín mal dať on obžalovanému, vysvetlil, že vyšetrovateľ sa ho pýtal len na to, že či mu obžalovaný pervitín predával a obžalovaný mu pervitín nepredával. Účinky pervitínu od obžalovaného zhodnotil ako euforické.

Svedok E. G., na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2022 k prejednávanej veci uviedol, že si s obžalovaným chodieval zafajčiť pervitín, ktorý bol od obžalovaného, ale že obžalovaný mu nikdy nič nepredával, obžalovaný mu nič nenúkal, on sám si od obžalovaného pervitín vypýtal; uvedené sa stalo 5-10krát. Účinky pervitínu od obžalovaného popísal tak, že od pervitínu celú noc nespál a do rána pozeral televízor. Vyjadril sa, že chemickú analýzu látky od obžalovaného nerobil. K tomu, že v prípravnom

konaní uviedol, že s obžalovaným fajčil pervitín 15x, vysvetlil, že si už nepamätal koľkokrát to presne bolo, ale že to mohlo byť asi 15 krát, tak ako uviedol pred vyšetrovateľom. Odpovedal, že naposledy užil pervitín s obžalovaným pred ôsmimi mesiacmi, na prvý raz si nepamätal.

Svedok M. K. vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2022 vypovedal, že iba raz mu obžalovaný dal nejakú tabletku, ale že obžalovaný mu nikdy nepredal ani nedal ani pervitín ani marihuanu. Svedok k rozporom vo výpovediach z prípravného konania a z hlavného pojednávania, vysvetľoval tým, že to čo uviedol dňa 24.08.2021 pred vyšetrovateľom, že obžalovaný mu dal pervitín dvakrát, že prvýkrát kúpil od obžalovaného pervitín pred 2-3 rokmi za 20,-eur a že obžalovaný mu dvakrát dal tabletky, ktoré mali byť pervitín, ale neboli, si nepamätal, zápisnicu si neprečítal, ale podpísal ju a že policajť asi zapísal to, čo hovoril; uvedené však nebolo pravdou, povedal to preto, lebo mal na obžalovaného „nervy“ kvôli tomu, že sa pohádali. Poprel, že by policajť na neho vyvíjal akýkoľvek nátlak.

Svedok P. K. na hlavnom pojednávaní dňa 23.6.2022 vypovedal, že od obžalovaného si sem tam kúpil pervitín, nič iné, tento od obžalovaného kupoval raz za týždeň, kupoval ho od neho jeden rok za 5-10 eur. Popísal, že pervitín od obžalovaného bol prášok bielej farby, ktorý užil do nosa a po jeho užití nemusel spať, mal viac energie. Objasnil, že k odovzdaniu pervitínu došlo pri stretnutí, ktoré si s obžalovaným dohodli telefonicky, pričom do telefónu si povedali, že či obžalovaný niečo mal, čím mysleli pervitín. Na otázku obhajcu odpovedal, že to čo kúpil od obžalovaného bol pervitín, tento ale chemickej analýze nepodrobil.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že on svedkovi pervitín nepredával, že iba raz boli spolu pervitín kúpiť.

Svedok K. V. vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 23.6.2022 uviedol, že obžalovaného vozieval tam, kam potreboval, keď si išiel obžalovaný zobrať pervitín; za odvoz mu obžalovaný natankoval benzín a dal mu z pervitínu, a to päťkrát - desaťkrát; tento pervitín s obžalovaným fajčili spolu. Vypovedal, že po pervitíne bol dlhšie hore a mal viac energie a že keď si s obžalovaným volávali ohľadne pervitínu, tak sa obžalovaného spýtal, či voľačo mal a obžalovaný pochopil, že išlo o pervitín.

Súd so súhlasom procesných strán prečítal výpovede svedkov M. A., T. V., M. C.J., T. C. Q. Š. Z., ktorí buď uviedli len to, že neboli užívateľmi drog (A., Z.) alebo, že vedeli, že obžalovaný fetuje (V., C.) alebo, že chceli kúpiť marihuanu pre kamaráta (C.).

Znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie psychiatria M.. N. Z., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 16.8.2022 bolo objasnené, že obžalovaný trpí mizúdom metamfetamínu bez závislosti a mentálnou subnormou až ľahkou duševnou zaostalosťou, ktoré nemali forezne významný vplyv na psychické funkcie obžalovaného. Znalec rezultoval, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou poruchou ani chorobou, ktoré by mali vplyv na jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti, je a bol schopný chápať zmysel svojho konania. Znalec obžalovanému nenavrhol uložiť žiadne ochranné liečenie, pretože obžalovaný nie je významne duševne chorý a zistené diagnózy obžalovaného nevedli k prípadnému spáchaniu skutku; obžalovaný nebol nikdy psychiatricky liečený. Znalec na hlavnom pojednávaní zotrval na uvedených záveroch a doplnil, že ľudia s intelektom ako obžalovaný bežne pracujú, vykonávajú stereotypné práce, že obžalovaný vyšetreniu rozumel, vyznal sa v praktickom živote. Vypovedal, že u obžalovaného nezistil nejaké organické poškodenie mozgu v súvislosti s úrazom jeho hlavy v detskom veku. To, že si k vypracovaniu posudku neprizval neurológa a psychológa dôvodil tým, že na to nemal dôvod a nebolo by to účelné. Obhajcovi na jeho otázky odpovedal, že mentálna retardácia a duševná zaostalosť je to isté, že duševná zaostalosť má tri stupne: ľahkú, strednú a ťažkú, pričom v rámci ľahkej mentálnej retardácie najľahšie pásmo hraničí s mentálnou subnormou (IQ 70-80), čo ešte nie je mentálna zaostalosť. Vysvetlil, že u obžalovaného ide o najľahšie pásmo ľahkej mentálnej retardácie, ktorú zistil na základe klinického psychiatrického vyšetrenia a dokázal to aj bez psychologického vyšetrenia. Vysvetľoval, že obžalovaný má päť rokov základnej školy, chodí na bicykli, ľahšia mentálna retardácia, ktorá bola zistená u obžalovaného, má rozmedzie IQ 50 - 70 a ľudia s nižším intelektom ako obžalovaný by nedokázali robiť rôznorodé činnosti, nedokázali by si zarobiť. Znalec obhajcovi ďalej objasňoval, že ak by u obžalovaného išlo o závažnejšie poškodenie intelektu, bol by tento od malička v sústavnej ambulantnej alebo ústavnej psychiatrickej starostlivosti a bol by plne invalidizovaný. Dodal, že u obžalovaného neboli pri žiadnom vyšetrení zistené žiadna vážna duševná porucha ani organická porucha osobnosti (ktorá môže vzniknúť zranením po dvoch rokoch od narodenia, narušenie mozgového substrátu do dvoch rokov od narodenia sa označuje ako retardácia; po

tomto veku sa akékoľvek zranenia hodnotia ako organická porucha osobnosti). Znalec obžalovanému položil na hlavnom pojednávaní aj otázky, na ktoré mu obžalovaný odpovedal. Odpovede obžalovaného znalec vyhodnotil záverečným konštatovaním, že ak by u obžalovaného išlo o vážne poškodenie intelektu, retenčná schopnosť pamäti obžalovaného by nedovolila po rokoch „vytiahnuť“ odpovede na otázky. Znalec potvrdil, že obžalovaný vedel vyhodnotiť svoje konanie ako protiprávne, vedel, že bolo nesprávne, netrpel poruchami vnímania, ktoré by ho vytrhávali z reálneho života, ani obsahom myslenia, ktoré by chorobne podmieňovalo jeho konanie. Osoby s mentálnou subnormou popisoval ako osoby, ktoré sú emočne oploštenejšie, bez vyšších emócií, ktoré majú redukovaný asociačný prísun a majú zníženú schopnosť abstrakcie, ktoré zlyhávajú v zaškoloňovaní a základné vzdelanie neukončia; osoby v „subnorme“ pritom základné vzdelanie ešte ukončia. Znalec vylúčil, že by užívanie drog malo forezne významný vplyv na konanie ľudí s ľahkou mentálnou retardáciou. Znalec vyjadrenie obžalovaného, že nevedel, že páchal trestný čin, vyhodnotil ako jeho účelový konštrukt. Ďalej uzavrel, že ak by obžalovaný trpel vážnou poruchou intelektu, nebral by drogy, ale napríklad cement, maltu, cukríky, že zmeranie IQ obžalovanému by nič nezmenilo na záveroch jeho znaleckého posudku a že fyzické prejavy chovania obžalovaného na hlavnom pojednávaní sú naučené a účelové, pretože pamäť obžalovaného nie je tak postihnutá.

Znalecký posudok č. 21/2022, ktorý bol vypracovaný na žiadosť obhajoby znalkyňou M.. B. M. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorá bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2022 za prítomnosti znalca M.. Z., rezultoval, že osobnosť obžalovaného je mentálne retardovaná, infantilná, egocentrická, nekritická, sociálne nezrelá a nesamostatná; obžalovaný sa ľahko dostáva do podriadenej pozície, má tendenciu byť závislý na druhých, jeho pamäťové schopnosti a verbálne schopnosti sa nachádzajú v pásme ľahkej debility (IQ 56), čo znižuje spoľahlivosť kognitívnych schopností, vnímania a rozumového spracovania a pamäti ako aj schopnosť reprodukcie, preto je u obžalovaného znížená schopnosť vypovedať pravdivo v súlade s objektívnou realitou. V závere svojho znaleckého posudku na rozdiel od znalca M.. Z., sa vyjadrila, že obžalovaný nie je schopný zväžiť dôsledky svojho konania, že je závislý od druhých, najmä od matky a že schopnosť obžalovaného uvedomiť si dôsledky svojho konania a rozpoznať jeho nebezpečnosť je znížená. Na otázky odpovedala, že mentálna retardácia je porucha, s ktorou sa jedinec narodí alebo môže vzniknúť úrazom hlavy do šiestich rokov veku dieťaťa (obžalovaný spadol z hojdačky v piatich rokoch), pričom priznala, že posudzovanie duševných porúch je skôr v kompetencii psychiatra a že psychológ vie určiť znaky duševnej poruchy, ale diagnózu musí určiť psychiater. Objasňovala, že jej záver, že obžalovaný nesimuloval svoju duševnú poruchu vyslovila na základe vlastného pozorovania, pretože obžalovaný nemal tendenciu podať čo najhorší výkon a človek, ktorý simuluje pri ľahkých úlohách, otázkach dáva zámerne zlé odpovede, simulanti nespolupracujú, často nedokončia úlohy. Vyjasnila, že obžalovaný je v pásme ľahkej debility a pokiaľ išlo o v znaleckom posudku uvádzané IQ 82, išlo o IQ v neverbálnych testoch a ide o IQ, ktoré predpokladala, že obžalovaný mal. Tiež tvrdila, že ako znalkyňa psychiatricka môže určovať organické poškodenie CNS a známky organického poškodenia CNS. Pokiaľ išlo ňou uvedené zhodnotenie toho, že obžalovaného schopnosť uvedomiť si spoločenské dôsledky svojho konania a rozpoznať nebezpečnosť svojho konania sú znížené, toto vysvetlila tak, že ona len odpovedala na zadanú otázku a uvedené posudzovala zo psychologického hľadiska vzhľadom na mentálnu úroveň a osobnostnú charakteristiku obžalovaného. Potvrdila, že obžalovaný vie jednoduché veci zvládnuť (aj prečítať SMS, aj na ňu odpovedať aj chápať, čo v nej bolo napísané), že vie rozlíšiť čo je dobré, čo je zlé, ale nerozumie tomu, prečo je to sankcionované, preto jeho mentálna úroveň sa pohybuje vo veku 9 - 10 ročného dieťaťa.

M.. Z. k výpovedi znalkyne psychologičky uviedol, že psychologička potvrdila, že u obžalovaného išlo o ľahký stupeň mentálnej retardácie a že dokonca v neverbálnej intelektuálnej úrovni podľa P. ide u obžalovaného iba o mierny podpriemer. Vysvetlil, že obžalovaný nemusí byť verbálne schopný, podstatné bolo, či vedel, čo je droga a že ju užíva a že ju distribuuje, a preto ľahký stupeň mentálnej retardácie automaticky nezbavuje jeho nositeľa trestnoprávnej zodpovednosti. Zopakoval, že obžalovaný pri znaleckom vyšetrení vedel, že išlo o psychoaktívnu látku, ktorá nie je legálna, dokonca obžalovaný konkretizoval aj iné psychoaktívne látky (marihuana, tramal). K tomu, čo uviedla psychologička, že obžalovaný je ľahko ovplyvniteľný alebo manipulovateľný, dodal, že ide o povahové črty, ktoré sa vyskytujú aj u neretardovaných jedincov a z forezne psychiatrického hľadiska tu nemožno nimi ospravedlňovať páchanie skutku. Znalec trval na tom, že u obžalovaného ide o ľahký stupeň mentálnej retardácie, pričom z medicínskeho hľadiska, ak by išlo o závažnejší stupeň mentálnej retardácie, tak obžalovaný by bol psychiatricky liečený pre jej komplikácie, čo nezistil. Objasnil, že

organické poškodenie CNS určuje lekár, s klinickým psychológom sa radia, keď je to osožné, najmä pri jemných príznakoch poškodenia CNS.

Z prečítaných k veci relevantných listinných dôkazov vyplynulo, že:

- obžalovaný bol dňa 16.11.1993 vyšetrený psychologičkou, ktorá skonštatovala, že obžalovaný trpí ľahkou mozgovou dysfunkciou (lekárska správa),
- dňa 23.8.2021 o 23:12 hod. bol obžalovanému v dychu nameraný alkohol v hodnote 0,12 mg/l, svedkovi B. G. v ten istý deň o 21:51 hod. bolo nameraných v dychu 0,17 mg/l alkoholu (záznamy o dychových skúškach),
- počas domovej prehliadky v rodinnom dome č. XXX vo Z. J. a príľahlých pozemkoch sa v záhrade našla zelená rastlina vysoká 100 cm a v detskej izbe sa našla sklená fajka, sitko na fajčenie a 22ks nábojov kalibru 7x65 zn. S&B, ktoré boli predložené na expertízne skúmanie, pri ktorom bolo zistené, že náboje boli strelbyschopné, pričom tri kusy nábojov boli spotrebované pri overení strelbyschopnosti (19ks nábojov bolo odovzdaných na OR PZ Nitra na oddelenie dokladov), pričom tieto môže do vlastníctva nadobudnúť len držiteľ zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz (znalecký posudok KEÚ PZ ČES: PPZ-KEU-BA- EXP 2021/10894)
- pri prehliadke vozidla zn. Škoda Felícia EČV: NR XXXLK, ktorého vlastníkom bol svedok B. G., bola nájdená a zaistená prázdna zatavená striekačka, mobilný telefón s prasknutým displejom, sklená fajka a telefón bielej farby zn. Samsung a dňa 24.8.2021 bola vykonaná lekárom prehliadka tela obžalovaného,
- podľa lekárskeho správ bol v moči obžalovaného toxikologickým vyšetrením dňa 24.08.2021 zistený metamfetamín (lekárska správa),
- policajti zistili, že obžalovaný používal tel. č. XXXXXXXXXXXX a v obci Z. J. má prihlásený pobyt bezdomovca, ale býva u rodičov v rodinnom dome na adrese F. XX Z. Z. J., ktorý je zapísaný na L. Č.. XXXX (úradný záznam),
- obžalovaný bol v sprievode policajtov vyšetrený dňa 23.8.2021 na chirurgii po tom ako prehltoľ guľôčku pervitínu, pričom obžalovaný výplach žalúdka odmietol (lekárska správa),
- dňa 19.4.2000 bolo Okresnou vojenskou správou Nitra pod č.231/4 rozhodnuté o tom, že obžalovaný nebol odvedený na vojnu pre jeho trvalú neschodnosť vykonávať vojenskú službu,
- obžalovaný bol v roku 1996 hospitalizovaný na internom oddelení, počas ktorej mu bola zistená chladová alergia, žiadne iné diagnózy neboli zaznamenané (lekárska správa),
- dňa 25.11.1993 bol obžalovaný vyšetrený neurológom, pre poruchy správania, na základe ktorého bolo zistené, že obžalovaný mal intelekt v hraničnom pásme mentálnej retardácie a neurológ vyjadril podozrenie na LMD (ľahká mozgová dysfunkcia),
- obžalovaný nikdy nebol držiteľom zbrojného preukazu, zbraní či vlastných alebo prenajatých (lustrácia zbraní) a ani držiteľom povolenia na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami; o uvedené povolenie nikdy nepožiadaval (oznámenie Ministerstva zdravotníctva SR),
- obžalovaný neuskutočnil žiadne úhrady peňažného trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu K. z 10.7.2021 sp. zn. 50Cs-422Js 2176/17-378/17 (oznámenie prokuratúry v C. z 24.4.2022),
- obžalovaný nebol odvedený ako branec kvôli trvalej neschopnosti, ktorá vyplynula z jeho ľahkej mentálnej retardácie (dotazník branca, kópia zdravotnej dokumentácie poskytnuté Ministerstvom obrany SR, Vojenský archív - Centrálna Registratúra MO SR Trnava),
- obžalovaného navštívil M.. Z. dňa 19.9.2021 v čase od 16:00 do 16:30 hod. a M.. M. obžalovaného navštívila dňa 31.8.2021 v čase od 7:45 hod. do 9.57 hod. (oznámenie ÚVV a ÚVTOS Nitra z 6.10.2022).

Znalecké dokazovanie (znalecký posudok KEÚPZ Bratislava-odvetvie kriminalistickej toxikológie č. ČES: PPZ-KEU-BA- EXP 2021/9636 vyhodnotilo stopy zaistené pri domovej prehliadke dňa 23.8.2022 v rodinnom dome č. XXX vo Z. J. a v rámci prehliadky osobného motorového vozidla tak, že v predloženom vreci s obsahom odstrihnutého čerstvého materiálu, v črepníku s hlinou s rastlinným materiálom bola zistená prítomnosť konope, ktoré po dosušení malo hmotnosť 64,81 g, z toho hmotnosť upotrebitelnej časti bola 46,51g, pričom išlo o konope s priemernou koncentráciou THC 5% hmotnostných, obsahujúce 2 323 mg THC, čo sa považuje minimálne za 93 bežných jednotlivých dávok drogy. V zatavenej striekačke a v sklenej fajke zaistenej pri prehliadke OMV zn. Škoda Felícia bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu.

Obžalovaný bol, podľa odpisu registra trestov, súdne riešený šesťkrát (trikrát pre majetkovú trestnú činnosť, raz pre násilnú trestnú činnosť, raz pre marenie výkonu úradného rozhodnutia), v piatich prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený; v súčasnosti sa proti nevedie žiadne trestné stíhanie okrem tohto (lustrácia GP SR). Naposledy bol obžalovaný súdený nemeckým súdom za úmyselné

spôsobenie ujmy na zdraví, za čo mu bola uložená pokuta 500,-eur, ktorú, podľa oznámenia nemeckej prokuratúry zo dňa 19.4.2022, obžalovaný k uvedenému dňu nezaplatil. Obžalovaný bol aj dvakrát priestupkovo postihnutý, jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spáchaný dňa 30.3.2016 (keď poslal vulgárnu správu J. Š.) a za priestupok spáchaný dňa 26.18.2018 za porušenie predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (podľa udania obžalovaného išiel po diaľnici), z miesta bydliska nebol bližšie hodnotený. Ústav na výkon väzby zhodnotil správanie a vystupovanie obžalovaného v podstate kladne.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2022 boli prehraté všetky zvukové záznamy telekomunikačnej prevádzky monitorovaného mobilného telefónu s č. XXXX XXXXXX, ktoré používal obžalovaný (policajný záznam, lustrácia telefónnych čísel), boli prečítané aj prepisy sms správ medzi obžalovaným a svedkami uvedenými v obžalobe ako aj inými osobami, pričom tieto komunikácie zaznamenávali ústnu, resp. písomnú komunikáciu obžalovaného so svedkami a ďalšími osobami s obsahom typu:

„vedel by si mi pomôcť? Tri, štyri géčka by si mi vedel zohnať? odpoveď obžalovaného bola „áno, koľko“, svedok na to: „jeden“, tiež svedok uviedol: „za dve hodiny by si mi vedel pomôcť?“ (komunikácia so svedkom Č.)

„hento druhé máš, vibau dva kamienky“, otázka obžalovaného „koľko steš dokopy“, odpoveď svedka: „jeden“, alebo svedok obžalovanému písal: „ak jesto ešte 20 dám ti 30, niečo je v kostole, potom za 20 stačí!“, obžalovaný na to: „polovicu už mám pri sebe alebo svedok písal obžalovanému: „mám 5e viem ostatné ako? alebo obžalovaný svedkovi „koľko steš dokopi“, odpoveď: „10 stačí“. Tiež svedok obžalovanému: „už to končí tie kamienky? Alebo za 10 odlož, 50 dám“, Obžalovaný svedkovi: „dobijem ti“. Obžalovaný svedkovi: „opýtaš sa hentoho či by nevymenil zelenú za farbu bielu?“ (komunikácia so svedkom K.),

obžalovaný: „mám paravan“ (komunikácia so svedkom V.)

obžalovaný „polovicu už mám“, odpoveď svedka: „môžeš mi nachystať kýblik“ (komunikácia s K. zrejme V.),

obžalovaný: „ty si dal potom 30. Desinu si zobral a dve desiatky“, svedok: „30 tam ešte je.“ Alebo obžalovaný písal: „Nevyhadzuj nič nikam, aby som to nehľadal“ (komunikácia s so svedkom K.)

obžalovaný „donesiem ti, za koľko chceš“, odpoveď svedka: „za 70?“

obžalovaný „čo to zeli, mám ešte lepšie“, odpoveď svedka U.: „dones na skúšku“ alebo svedok U.: „hento si mal jak kameň“, obžalovaný na to: „vždycky je to jak ľalia“,

obžalovaný svedkovi C. „ale donesiem ti ju trochu navlhčenú, už ďalšiu suším, ja som to dal koštovať, ešte to je slabé“,

obžalovaný svedkovi Z. písal: „mám gandzu“

obžalovanému nestotožnená osoba: „Odlož mi tie kameniská, za 50 min“, tomu istému svedkovi obžalovaný písal: „pocuj co to zeli lebo mam este lepsiu, svedok odpovedal: „dones na skusku“,

obžalovaný matke „tú malú rastlinu, čo tam mám, vieš ktorú, tú od M., daj voľade, matka odpovedala, že dobre; ďalej matka obžalovanému: „C. daj to preč, smrdí to všade aj v záhrade, vyhoď to,“ obžalovaný matke odpovedal: „Mama, kľud, to ja som zobral, dve oné odstrihol, toto tamto, mal som to v ruksaku, preto to smrdelo v celej izbe, matka mu na to uviedla: „všetko preč“.

obžalovaný tiež uvádzal: „mám načurgnutý, napichnutý telefón na semeno.

Z uvedených prehratých záznamov tiež vyplynulo, že obžalovaný si so svedkami dohadoval od 24.5.2021 až do 23.8.2021 opakovane stretnutia označovaním času a miesta, niekedy aj niekoľkokrát za deň.

K prehratým záznamom obžalovaný povedal, že dávno vedel, že mu odpočúvali telefóny, preto v telefonátoch dogy neriešil a že nešlo o žiadnu drogovú činnosť, že v telefonátoch sa bavili o robote.

Súd podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku, odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou na pribratie znalca ohľadne duševného stavu obžalovaného ku skutku 2 obžaloby, pretože ho považoval za nadbytočný, a to vzhľadom na už vykonané psychiatrické znalecké dokazovanie. Pri odmietnutí tohto dôkazu súd vychádzal z vyjadrenia znalca M. Z., že nakoľko skutok dva obžaloby sa týkal prekrývajúceho sa obdobia so skutkom jedna, opätovné vyšetrovanie obžalovaného by neprinieslo už žiadne praktické zmeny záverov ním vypracovaného znaleckého posudku.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania, súd rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného skutkov činov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra, nakoľko bolo dostatočným spôsobom preukázané, že skutky sa stali, majú znaky žalovaného obzvlášť závažného zločinu a prečinu a tieto spáchal obžalovaný.

Skutkové vety obžaloby v bodoch 1 a 2 však súd musel upraviť (na uvedené poukázal aj sťažnostný súd v uznesení sp. zn. 1Tos/88/2022 z 25.08.2022), zachovajúc totožnosť skutku, to v bode 1 upresnením miesta, kde mal obžalovaný pervitín prechovávať a kde ho mal poskytovať konzumentom v bode 1 (Veľké Zálužie), špecifikovaním vzťahu obžalovaného k marihuane nájdenej v záhrade domu jeho rodičov (pestoval ju tam obžalovaný, čo aj sám priznal, potvrdila to aj jeho matka a uvedené vyplývalo aj zo znaleckého posudku KEÚPZ Bratislava-odvetvie kriminalistickej toxikológie č. ČES: PPZ-KEU-BA- EXP 2021/9636). Súd zo skutkovej vety tiež vypustil, že obžalovaný si mal zadovážovať od rôznych osôb aj marihuanu a následne ju aj distribuovať ako aj sumy, za ktoré mal pervitín predávať za jednu dávku (ani jeden svedok na hlavnom pojednávaní totižto vôbec nevypovedal o tom, že by mu obžalovaný mal dávať alebo predávať aj marihuanu, a explicitne ani o tom, koľko stála jedna dávka pervitínu, svedkovia uvádzali len sumy, ktoré dávali obžalovanému, ale koľko dávok od obžalovaného za to dostali, zistené nebolo, z čoho potom nebolo možné vyvodiť ani cenu pervitínu za dávku), pretože tieto okolnosti skutku uvedené v bode z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vôbec nevyplývali.

Súd ďalej vypustil zo skutkovej vety obžaloby v bode 2 dôkazný prostriedok - domovú prehliadku, pretože jej uvádzanie v skutkovej vete nemá opodstatnenie (na uvedené poukázal aj sťažnostný súd v uznesení sp. zn. 1Tos/88/2022 z 25.08.2022) a sloveso prechovával zmenil na držal, pretože skutková podstata trestného činu nedovoleného ozbrojovania spočíva v zadovážení a v držbe streľiva bez povolenia, nie v prechovávaní. Z dokazovania nebolo zistené, že kde a kedy obžalovaný našiel náboje, preto aj tieto okolnosti zo skutkovej vety obžaloby v bode 2 vynechal, pričom nutne, keďže aj v tejto časti úplne absentovalo miesto spáchania skutku, toto doplnil, že to bolo v detskej izbe, ktorú obžalovaný obýval v rodinnom dome na adrese Z. F. XXX/XX Z. J. (výpovede rodičov obžalovaného, policajný záznam).

Na základe vykonaného dokazovania, súd rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo skutkov uvedených tak ako sú uvedené v bodoch 1 a 2 tohto rozsudku, nakoľko bolo dostatočným spôsobom preukázané, že skutky sa stali, majú znaky žalovaného obzvlášť závažného zločinu a prečinu a tieto spáchal obžalovaný, ktorý:

v bode 1 posledné dva roky (výpoveď svedka O. U.) až do dňa 23.08.2021 (zápisnica o domovej prehliadke zo dňa 23.08.2021) zadovážoval za účelom získania finančného zisku (výpoveď svedkyne C. I. Q. A. C. I. st., že obžalovaný mal príjem len z brigád, a to do 600,-eur) ako aj pre vlastnú potrebu (výpovede svedkov B. G., O. Č., E. G., K. V., ktorí potvrdili, že pervitín s obžalovaným užívali spoločne, znalecké dokazovanie z odvetvia psychiatria, ktoré potvrdilo nadmerné užívanie metamfetamínu obžalovaným, prehliadka osobného motorového vozidla, v ktorej sa našli predmety so stopami pervitínu v spojení s výpoveďou svedka B. G., ako aj lekárska správa, že u obžalovaného po zadržaní bol v moči zistený metamfetamín) a následne prechovával vo Z. J. (výpovede rodičov obžalovaného, úradný záznam) bez potrebného povolenia (oznámenie Ministerstva zdravotníctva SR) „pervitín“, a následne ho predával obvykle za rôzne sumy svedkom O. U., M. K., P. K., alebo za rôzne služby svedkovi K. V. (obžalovaný mu za odvoz dal pervitín) alebo ich poskytoval aj bezodplatne svedkom O. Č., O. V., B. G. Q. E. G. (výpovede týchto svedkov), všetci bytom Z. J. ako aj ďalším, doposiaľ bližšie nestotožneným konzumentom týchto drog (záznamy telekomunikačnej prevádzky), a dňa 23.08.2022 sa v záhrade rodinného domu na adrese Z. F. XXX/XX Z. J., kde obžalovaný býval (výpovede rodičov obžalovaného, policajný záznam), našla rastlina rodu Cannabis, ktorú tam obžalovaný pestoval a ktorá mala po dosušení upotrebitelnú hmotnosť 46,45 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 5,0% hmotnostných, čo možno považovať za minimálne 93 bežných jednorazových dávok drogy (domová prehliadka z 23.8.2021, znalecký posudok KEÚPZ Bratislava-odvetvie kriminalistickej toxikológie č. ČES: PPZ-KEU-BA- EXP 2021/9630, policajný záznam, záznamy telekomunikačnej prevádzky, v časti, kde matka obžalovaného žiadala, aby „to“ odstránil, vyhodil, lebo to smrdelo v celej izbe aj v záhrade, a tiež v tej časti, v ktorej obžalovaný matke kázal, aby dala tú rastlinu od M. voľakam, na čo matka

odpovedala, že dobre), teda nešlo o konope siate, z ktorého obžalovaný mal s matkou robiť mastičky, tak ako to tvrdili obžalovaný a jeho matka,

a v bode 2 našiel v presne nezistenom čase a mieste a následne držal, do dňa 23.08.2021 v detskej izbe, ktorú obýval obžalovaný v rodinnom dome na adrese Z. F. XXX/XX Z. J. 22 ks nábojov zn. Sellier Bellot kaliber 7,65 bez toho, aby mal zbrojný preukaz (L. XXXX C.. Ú.. Z. J., zápisnica o domovej prehliadke z 23.8.2021, znalecký posudok KEÚ PZ ČES: PPZ-KEU-BA- EXP 2021/10894, policajný záznam, že aj keď obžalovaný mal hlásený pobyt bezdomovca de facto býval u rodičov, lustrácia zbraní, výpoveď svedkyne C. I.)

K bodu 1 skutkovej vety

Obžalovaný svojím protiprávnym konaním tak v bode 1 naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, pretože neoprávnene kúpil, predal, a zadovážil si a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a po dlhší čas a omamnú látku po akúkoľvek dobu prechovával.

Podľa § 172 odsek 1 písmeno c) a d) Trestného zákona, kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri až desať rokov.

Podľa § 172 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Pri § 172 odsek 1 písmená c) a d) Trestného zákona sa z hľadiska objektívnej stránky vyžaduje, aby páchatel neoprávnene konal niektorým zo spôsobov v nich uvedených a z hľadiska konania sa vyžaduje aktívne konanie páchatela, ktoré je neoprávnené a vedie k následku - k predaju, zadováženiu alebo prechovávaniu po akúkoľvek dobu omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora. Rozhodujúce je preukázanie okolnosti, že páchatel mal túto látku v držbe, prípadne s ňou nakladal uvedeným neoprávneným spôsobom, a to na účely jej predaja alebo distribúcie ďalším osobám, teda nie, že ju mal len pre vlastnú potrebu. V tomto smere zákon nerozlišuje, či páchatel predáva drogy za peniaze a uskutočňuje tým činnosť klasického „priekupníka - dílera drog“, teda či drogy zabezpečuje alebo obstaráva zištne, nezištne, odplatne alebo bezodplatne.

V ustanovení § 138 Trestného zákona je upravený osobitný kvalifikačný pojem, konkrétne: spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania, pričom podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona sa za závažnejší spôsob konania považuje páchanie trestného činu po dlhší čas. Páchanie trestných činov po dlhší čas prichádza do úvahy najmä pri trestných činoch trvácich (podľa § 122 odsek 12 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3203978&f=3>> Trestného zákona <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1022388&f=3>> za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu), medzi ktoré patrí aj trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona. Zákon nevymedzuje, aký čas sa považuje za dlhší. Je potrebné pri posudzovaní dĺžky časového úseku, po ktorú je trestný čin páchaný, brať do úvahy aj závažnosť trestného činu. Doba páchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona obžalovaným, ktorý je sám užívateľom drogy, nepresahujúca jeden rok, spravidla nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písmeno b) Trestného zákona, pretože neprekračuje obvyklú dobu páchania takéhoto činu užívateľom drog. U obžalovaného sa podarilo preukázať, že páchal trestný čin po dlhší čas, teda viac ako jeden rok, a to najmenej dva roky pred vykonávaním domovej prehliadky dňa 23.8.2021; uvedené vyplynulo z výpovedí svedkov O. U., M. K. - najmä jeho výpoveď z prípravného konania, O. V. - najmä jeho výpoveď z prípravného konania. Podľa § 138 písmeno j) Trestného zákona sa za závažnejší spôsob konania považuje spáchanie trestného činu na viacerých osobách, viacerými osobami na účely Trestného zákona sa rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Trestného zákona), platí to aj pri drogových trestných činoch (viď rozhodnutie NS SR 2 Tdo 35/2014). V danom prípade išlo dokonca o najmenej siedmich konzumentov drog.

Obžalovaný v konaní pred súdom poprel svoju vinu, priznal sa len k užívaniu pervitínu, ktorý si chodil kupovať so svedkami, a to každý za svoje vlastné peniaze, že on drogy nepredával a následne svoju obhajobu smeroval na svoju nepríčetnosť kvôli zistenej retardácii, tiež na to, že svedkovia to, čo dostali alebo kúpili od neho nepodrobili chemickej analýze, teda nebolo dokázané, že išlo o drogy a na to, že marihuanu, ktorá sa našla v záhrade pri dome jeho rodičov bola síce jeho, ale bola to len konopa siata, z ktorej robili spolu s mamou mastičky.

Pokiaľ išlo o obranu obžalovaného, že:

a) svedkom drogy nepredával, že so svedkami bol len pervitín kupovať a kupovali si ho každý za svoje, táto bola vyvrátená vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďami svedkov U., K., V., ktorí jednoznačne potvrdili, že obžalovaný im pervitín predával, prípadne im ho poskytol za odvoz, ale aj z výpovedí svedkov Č., V., E. G. Q. B. G. Q. M. K., ktorí sa síce na hlavnom pojednávaní pri svojich výpovediach snažili obžalovanému pomôcť, keď zľahčovali jeho podiel viny tým, že tvrdili, že obžalovaný im pervitín dával bezodplatne, prípadne sa oň s obžalovaným delili, resp. si dali pervitín, ktorý bol obžalovaného (svedkovia Č.P., B. G.) alebo sa naň skladali (svedok V., tento svedok na jednej strane poprel, že by pervitín od obžalovaného kupoval, následne ale na druhej strane priznal, že v telefonickej komunikácii s obžalovaným používali ako krycí názov pre pervitín slovo „biele“) alebo si ho sami od obžalovaného pýtali (svedok E. G.), resp., že obžalovaný im nikdy žiadnu drogu nepredal ani nedal (K., ktorý síce na hlavnom pojednávaní absolútne poprel svoju pôvodne obžalovaného usvedčujúcu výpovede z prípravného konania, ale zmenu svojej výpovede svedok nevedel vierohodne vysvetliť; na hlavnom pojednávaní totiž vysvetľoval, že to čo bolo uvedené v zápisnici bolo síce pravdou, ale uviedol to len preto, lebo mal na obžalovaného nervy). Títo svedkovia po konfrontácii ich výpovedí z prípravného konania s výpoveďami na hlavnom pojednávaní v podstate priznali, že im obžalovaný pervitín distribuoval (jedno, či odplatne alebo bezodplatne, či sa delili s obžalovaným o pervitín alebo si ho od obžalovaného sami pýtali), pretože v tomto smere zákon nerozlišuje, či páchatel predáva drogy za peniaze a uskutočňuje tým činnosť klasického „priekupníka - dílera drog“, teda či drogy zabezpečuje alebo obstaráva zisťne, nezišťne, odplatne alebo bezodplatne. Všetky skutočnosti uvádzané označenými svedkami, či už na hlavnom pojednávaní alebo v ich výpovediach pred orgánmi činnými v trestnom konaní vo svojom súhrne odôvodnili záver, že obžalovaný osobám popísaným v skutkovej vete pod bodom 1 v rozhodnom období zabezpečoval pervitín osobne. Tiež zvukové záznamy telekomunikačnej prevádzky monitorovaného mobilného telefónu, ktorý patril obžalovanému (úradný záznam, lustrácia telefónnych čísiel), prepočítané na hlavnom pojednávaní preukazovali, že obžalovaný skutočne pervitín, „díloval“. O tejto skutočnosti svedčili najmä nasledovné sentencie, ktoré obžalovaný v telefonických rozhovoroch so svedkami používali: za dve hodiny by si mi vedel pomôcť, odlož mi kameniská, donesiem ti, koľko chceš? za 70, koľko steš?, za 10 stačí vedel by si mi pomôcť? tri, štyri géčka by si mi vedel zohnať? za dve hodiny by si mi vedel pomôcť?, hento druhé máš?, vibau dva kamienky, dobijem ti, opýtaš sa hento či by nevymenil zelenú za farbu bielu, mám paravan, hento si mal jak kameň.

To, že záznamy telekomunikačnej prevádzky boli naozaj šifrovanou komunikáciou ohľadne distribúcie pervitínu, a nie napríklad rozhovormi o kameňoch alebo poskytnutia nejakej skutočnej pomoci alebo predaja nejakého iného tovaru napríklad kameňov, paravána, kvetín v súvislosti s nejakou prácou, čo tvrdil obžalovaný a pod. (obžalovaný bol nezamestnaný, neobchodoval so žiadnymi komoditami), potvrdzovali aj výpovede svedkov U.C., V., Č. Q. K., ktorí uvádzali, že pervitín označovali buď ako biele, alebo, že ak chceli od obžalovaného pervitín, tak mu uviedli sumu alebo sa obžalovaného pýtali, či niečo mal alebo či by im vedel pomôcť. Súd predpokladal, že obžalovaný sa zaoberal aj distribúciou marihuany, čo vyplývalo z prehratých záznamov telekomunikačnej prevádzky (v telefonických rozhovoroch sa obžalovaný so svedkami, ale aj s inými osobami bavili o tom, či obžalovaný mal zelené, ganju, donesiem ti navlhčenú, už ďalšiu suším, a pod.) a z toho, že pri domovej prehliadke dňa 23.8.2021 sa našla marihuana v rozsahu až 93 jednorazových dávok, ale keďže okrem týchto dôkazných prostriedkov žiaden iný dôkaz nepodporoval aj „dílovanie“ marihuany obžalovaním (ani výpovede svedkov konzumentov drog), súd obžalovanému túto skutkovú okolnosť nemohol na jeho vrub pričítať.

b) to, čo svedkovia dostali od obžalovaného neboli drogy, pretože svedkovia nepodrobili látku, ktorú mali od obžalovaného chemickej analýze, mal súd za vyvrátenú výpoveďami vypočítaných svedkov, ktorí vypovedali o tom, že pervitín bol dobrej kvality, pôsobil euforicky, že nemuseli po ňom spať, dlhšie vydržali, celú noc nespali (svedkovia Č., U., E. G., P. K. Q. K. V.). Svedkovia Č., B. G., E. G., K. V. priznali, že pervitín užívali spoločne s obžalovaným fajčením; bolo by preto zarážajúce, keby obžalovaný ako užívateľ psychotropných látok sám fajčil niečo iné ako svedkovia. Preto tieto výpovede dokazovali,

že látku dodávanú obžalovaným týmto svedkom podrobovať chemickej analýze nebolo potrebné a tiež nebolo ani náležité zisťovať obsah a koncentráciu účinnej látky, tak ako na to poukazovala obhajoba, pretože konzumenti drog vedia ich účinky najlepšie zhodnotiť samotným užitím, nie ju podrobovať chemickej analýze.

c) obžalovaný bol nepríčetný vzhľadom na stupeň mentálnej retardácie, ktorú mala potvrdzovať psychologička M.. M., ktorá zhodnotila, že obžalovaný nebol schopný podľa psychologičky uvedomiť si právne následky svojho konania a rozpoznať jeho nebezpečnosť, túto súd taktiež nemohol akceptovať z nasledovných dôvodov:

- psychologičkou uvedené nemohlo byť podkladom pre vyslovenie záveru, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku nepríčetný; túto právnu otázku totiž posudzuje súd len základe zhodnotenia psychiatra, teda M.. M. nebola kompetentná na obhajobou zadanú otázku odborne odpovedať, aj keď bola položená spôsobom, že či si obžalovaný uvedomoval spoločenské dôsledky svojho správania. Uvedeným zhodnotením M.. M. prekročila svoje kompetencie (obsahové vymedzenia znaleckých odborov a odvetví vydaných Ministerstvom spravodlivosti SR),

- psychologička sa vyjadrovala aj k tomu, že bola oprávnená posudzovať aj organické poškodenie CNS u obžalovaného, na čo ako znalec psychológ nemala rovnako oprávnenie, (obsahové vymedzenie znaleckých odborov a odvetví vydaných Ministerstvom spravodlivosti SR)

- tvrdenie psychologičky, že obžalovaný jej pri vyšetrení nesimuloval, čo zistila z toho, že obžalovaný sa snažil, čo najlepšie vyriešiť zadané úlohy, pretože simulanti nespolupracujú a často nedokončia úlohy, pričom obžalovaný sa, podľa jej pozorovania, snažil, čo najlepšie zadané úlohy spraviť, bolo nekompetentné, pretože súd aj z vlastného rozhodovania vie, že napríklad pri rôznych vyšetreniach sa proband pretvaruje, aby docielil oklamanie „vyšetrojúceho“ tak, aby dosiahol „svoje“; uvedenému nasvedčuje aj zhodnotenie M.. Z., že obžalovaného fyzické prejavy sú naučené a účelové.

Vzhľadom na to, že psychologička vo vyššie uvedenom prekročila rozsah svojej odbornosti, súd vychádzal z expertíznych záverov M.. Z. a vyhodnotil, že obžalovaný aj keď je ľahko duševne zaostalý, vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, ovládať svoje konanie, pokiaľ obžalovaný tvrdil, že nevedel, že páchal trestný čin, išlo len o účelový konštrukt (dokonca aj psychologička zistila, že u obžalovaného je znížená schopnosť vypovedať pravdivo), teda obžalovaný bol v čase spáchania skutku plne príčetný; uvedené konštatovanie vychádzalo nielen z výsledkov znalca M.. Z., ale aj z lekárskeho správ týkajúcich sa obžalovaného z rokov 1993 a 1996, z dotazníka branca a zdravotnej dokumentácie z Ministerstva Obrany SR a z tvrdení matky a otca, že obžalovaný bol schopný si zarabať, z tvrdenia matky, že vybavenie zdravotného poistenia nechala na obžalovaného, nebol invalidizovaný, nenavštevoval nikdy psychiatra, z predchádzajúcich odsúdení, nakoniec aj z prehratých záznamov telekomunikačnej prevádzky, v ktorých obžalovaný bez problémov s konzumentami drog komunikoval, či ústne alebo písomne, dohadoval si s nimi presné stretnutia ako aj z bezprostredného pozorovania v konaní pred súdom, v rámci ktorého obžalovaný nielen súvisle vypovedal a následne na otázky riadne odpovedal, ale sa aj relevantne vyjadroval k niektorým vykonaným dôkazom. Preto ak by obžalovaný bol „ťažký debil“ (IQ 56 má obžalovaný vo verbálnej časti, pričom bolo zaujímavé, že v neverbálnych testoch psychologička u obžalovaného predpokladala IQ 82, k čomu sa priklonil aj M.. Z., ktorý tiež vysvetlil, že obžalovaný nemusí byť verbálne schopný, podstatné ale bolo, či vedel, čo je droga a že ju užíva a že ju distribuuje, a preto ľahký stupeň mentálnej retardácie automaticky nezabavuje jeho nositeľa trestnoprávnej zodpovednosti) s rozumom desaťročného dieťaťa, tak ako to zhodnotila psychologička, uvedené veci by obžalovaný nedokázal robiť, tak ako to vyhodnotil znalec - psychiater, pretože ľudia s nižším intelektom by nevedeli robiť, to čo obžalovaný. Ak by bol obžalovaný závažne duševne chorý, musel by byť dlhodobo psychiatricky liečený, plne invalidizovaný čo obžalovaný nebol (lekárske správy a výpoveď svedkyne I.); uvedené závery znalca, podľa jeho vyjadrenia, nemenili nič na tom, že znalec obžalovaného vyšetroval len pol hodinu (oznámenie ÚVV a ÚVTOS z č.I. 703).

d) nájdená marihuana v záhrade domu rodičov bola len konopou siatou, z ktorej s matkou robili mastičky - uvedené bolo úplne vyvrátené znaleckým posudok KEÚ PZ ČES: PPZ-KEU-BA- EXP 2021/10894 a spochybnené, napriek tomu, že výpovede rodičov obžalovaného boli postihnuté tendenciou neuškodit' svojmu dieťaťu, prípadne neuvádzať k veci dôležité skutočnosti, výpoveďou matky obžalovaného, ktorá sa na hlavnom pojednávaní preriekla, keď priznala, že marihuana v záhrade a náboje v detskej izbe boli jej syna; túto jej vedomosť potvrdzovali aj záznamy telekomunikačnej prevádzky, v ktorých bolo jasne a zreteľne počuť ako matka obžalovanému hovorila, že „to“ má dať preč, lebo „to“ všade smrdí aj v záhrade aj v detskej izbe.

K bodu 2 skutkovej vety

Podľa 294 odsek 1 Trestného zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo drží strelivo bez povolenia alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov. Trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona je trvácim trestným činom, ktorý je dokonaný nelegálnym nadobudnutím streliva a strelnej zbrane a trvá až dovtedy, kým nedôjde k odstráneniu protiprávneho stavu.

V uvedenom prípade bolo preukázané, že obžalovaný nadobudol strelivo, tak ako je uvedené v skutkovej vete v bode 2 rozsudku, a to jeho nájdením na nezistenom mieste a v nezistenom čase, čo potvrdila matky obžalovaného, ktorá uviedla, že náboje nájdené u nich v dome boli synove, ktorý ich doniesol domov. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že obžalovaný sa dopustil nedovoleného ozbrojovania nezávisle od prvého skutku, preto tieto skutky bolo potrebné posúdiť ako dva samostatné skutky. Súd preto uznal obžalovaného vinným aj zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný si bez zbrojného preukazu na doposiaľ nezistenom mieste zadovážil a následne bez povolenia držal v detskej izbe rodinného domu na adrese Z. F. XXX/XX Z. J., kde obžalovaný býval (výpovede rodičov obžalovaného, úradný záznam) a to 22 ks nábojov zn. Sellier Bellot kaliber 7,65, na ktoré treba povolenie (znalecký posudok KEÚPZ, odbor kriminalistickej identifikácie, zápisnica o ohliadke miesta činu a k nej priložená fotodokumentácia, zápisnica o vydaní vecí aj výpoveď svedkyne I.). Bolo potrebné poukázať na to, že k odhaleniu trestného činu nedovoleného ozbrojovania došlo práve pri domovej prehliadke dňa 23.08.2021 v rodinnom dome na adrese Z. F. XXX/XX Z. J., ktorá bola vykonávaná v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou obžalovaného.

Pokiaľ išlo o námietky prednesené obhajcom obžalovaného v záverečnej reči, že skutok dva obžaloby nebol ani právne ani skutkovo prokurátorkou v obžalobe vôbec odôvodnený, tak tieto boli síce namieste, ale ich akceptácia nie dôvod ani na odmietnutie obžaloby ani na oslobodenie spod obžaloby, pretože išlo len o formálny nedostatok, ktorý vyžaduje ustanovenie podľa § 235 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Ďalšiu námietku obhajoby, že trestné stíhanie v bode dva obžaloby sa začalo neodkladným a neopakovateľným úkonom a to domovou prehliadkou, pri ktorej boli nájdené aj náboje, čo sa v tejto veci nestalo, ale trestné stíhanie začalo konštitutívnym rozhodnutím z 20.9.2021 podľa § 199 odsek 2 Trestného poriadku, súd vyhodnotil za neopodstatnenú, resp. za takú, ktorá bolo tiež len formálneho charakteru. V danom prípade bolo evidentné, že pri domovej prehliadke dňa 23.8.2021, ktorá bola vykonávaná s cieľom nájsť a zaistiť predmety, ktoré by sa týkali drogovej trestnej činnosti, bol jej vedľajším produktom aj nájdenie streliva, teda do konania domovej prehliadky nebolo začaté trestné stíhanie za trestný čin nedovoleného ozbrojovania. Za tento trestný čin bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 odsek 2 Trestného poriadku dňa 20.09.2021, teda nie podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku, ihneď po vykonaní neodkladného úkonu, ktorým domová prehliadka nepochybne bola. Uvedené formálne „pochybenie“ však nemožno považovať za také podstatné porušenie Trestného poriadku, pre ktoré by bolo možné vysloviť, že trestné stíhanie vo veci nedovoleného ozbrojovania nebolo dôvodné.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestných činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako i charakteristiku osoby obžalovaného, jeho minulosť a možnosť jeho nápravy.

Súd pri posudzovaní poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností zistil, že obžalovanému nemohol priznať okolnosť, že by viedol pred spáchaním skutku riadny život, pretože obžalovaný bol jednak súdený na Slovensku za rôznorodú trestnú činnosť (podvody, marenie výkonu úradného rozhodnutia, vydieranie) a hoci má tieto odsúdenia obžalovaný zahladené, neznamenalo to, že sa zahladilo aj spáchanie týchto trestných činov a jednak obžalovaný bol aj právoplatne odsúdený za úmyselné spôsobenie ujmy na zdraví cudzozemským súdom, ktoré nemá podľa prokuratúry v C. z 24.04.2022 zahladené. Obžalovaný bol aj 2x priestupkovo prejednávaný. Ani iné poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona, ktoré by mohli obžalovanému pomôcť, súd nenašiel. Zároveň však obžalovanému prítiažilo, že spáchal dva trestné činy - obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov

alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona (§ 37 písmeno h) Trestného zákona).

V zmysle § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažností poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V tomto prípade prevládali pomer priťažujúcich okolností, zvyšovala sa tak dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a preto súd ukladal trest v rozpätí 11 rokov a osem mesiacov až 15 rokov.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a má vytvoriť podmienky na ich prevýchovu a k tomu, aby viedli riadny život. Súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd bol toho názoru, že trest odňatia slobody na samej spodnej hranici sprísnenej trestnej sadzby 11 rokov a osem mesiacov bude pre obžalovaného dostačujúci, primeraný, účinný a v dostatočnej miere sa ním zabezpečí i ochrana samotnej spoločnosti pred osobami - dílermi zakázaných látok, ktoré sú schopné a spôsobilé spáchať takéto obzvlášť závažné činy voči viacerým osobám, a navyše dlhodobo, ospravedlňujúc a brániac sa svojou nevedomosťou a predstieranou nepríčetnosťou, a zároveň takýto trest bude pôsobiť odstrašujúco na ostatných, ktorí by chceli vykonávať obdobnú protizákonnú činnosť.

Okolnosti, ktoré by súdu dovoľovali mimoriadne znížiť trest podľa § 39 Trestného zákona, u obžalovaného nezistil; ani ľahkú mentálnu retardáciu za takú okolnosť nepovažoval, pretože obžalovaný, podľa psychiatra, vedel, čo robí, a ľahký stupeň mentálnej retardácie, ktorý bol u obžalovaného zistený automaticky nezbavuje jeho nositeľa trestnoprávnej zodpovednosti.

Napriek tomu, že súd odsudzoval obžalovaného za obzvlášť závažný zločin, pri rozhodovaní o zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody vzal do úvahy mieru narušenia a osobu obžalovaného (ľahko mentálne retardovaného), ktorý doteraz nikdy nebol vo výkone trestu, a dospel k záveru, že náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom bude zaručená pri použití § 48 odsek 4 Trestného zákona lepšie ako v ústave s maximálnym stupňom stráženia tak, ako to v danom prípade určoval § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, a to mobilné telefóny zn. Samsung, vzhľadom na splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, že boli použité na spáchanie trestného činu; uvedené vyplynulo z odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky. Tiež súd nechal prepadnúť aj 19 ks nábojov, ktoré znalecký ústav nespotreboval pri expertíznom skúmaní 22 ks nábojov, ktoré mu boli predložené.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona súd obligatórne uložil ochranný dohľad páchatelovi, ktorého odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Keďže podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na jeden až tri roky, pričom jeho podstata spočíva v tom, že odsúdený, ktorému je takýto dohľad uložený, musí po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, tieto preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, súd mu ho vzhľadom na všetky skôr uvedené skutočnosti a na osobu obžalovaného uložil na dva roky.

O ostatných veciach ako sklenená fajka, plastová krabička a sitko na fajčenie nerozhodoval súd na hlavnom pojednávaní formou trestu alebo ochranného opatrenia, ale o týchto rozhodne mimo hlavného pojednávania podľa § 98 odsek 3 Trestného poriadku, pretože ide o veci bezcenné.

Ochranné liečenie nebolo potrebné obžalovanému uložiť, keďže u obžalovaného nebola znalcom diagnostikovaná závislosť, iba mizúzus metamfetamínu.